

Cemre Düşse

— safdeha · 22 Aralık 2020

Bir kayıkta denizin ortasında
Kalmış gibi çaresiz cenderede
İnişler çıkışlar her dalgasında
Sonsuza bakıyorum pencerede

Yanan şehir ışığı aydınlığım
Aradığım kendime saygınlığım
Nasıl oldu diyorum baygınlığım
Onca günahla olmuş da rencide

Kırdığım döküntüler silinmiyor
Düşündükçe gelecek bilinmiyor
Boynumu büktüm hayır dilenmiyor
Yolun sonu Aralık, yar belkide

Bir hızlı tren geçiyor yağarken kar
Bir kuş üşüyor benim gibi naçar
Kefen sarar doğayı aklar ayar
Aşksız kalbimi yakar nar, beyhude

Bulut dağılıp açar mı ki güneş
Yoksa kurtlar parçalar, cinayet eş
Nerede beni seven, belki kardeş
Keşke bahar gelseydi düşüp cemre

Saffet Kuramaz